EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 23.6.2003
KOM(2003) 367 slutlig

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om användning för samarbetsåtgärder i Demokratiska republiken Kongo av betalningar från Demokratiska republiken Kongo avseende särskilda lån liksom av avkastning på och intäkter från riskkapitaltransaktioner som gjorts i Demokratiska republiken Kongo med medel från den andra, tredje, fjärde, femte och sjätte Europeiska utvecklingsfonden

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. Omfattningen av Demokratiska republiken Kongos utlandsskuld och den internationella reaktionen härpå

Utlandsskulden är ett av de största bekymren för Demokratiska republiken Kongos ekonomi. Den samlade utlandsskulden uppgick den 31 december 2001 till 13 279,5 miljoner US-dollar, motsvarande 1 407,2 % av landets export och 226 % av dess bruttonationalprodukt (BNP). Enligt dessa både jämförelsetal är republiken extremt skuldsatt.

Utlandsskulden utgörs till största delen av ackumulerade, icke betalda, förfallna skulder. De uppgick den 31 december 2001 till 10 081,6 miljoner US-dollar. Härav avsåg a) 1 932,2 miljoner US-dollar skulder till multilaterala institutioner, b) 7 486,4 miljoner US-dollar skulder till kreditgivare som är medlemmar av Parisklubben, däribland nio medlemsstater i Europeiska unionen (Belgien, Frankrike, Förenade kungariket, Italien, Nederländerna, Spanien, Sverige, Tyskland och Österrike) och c) 663 miljoner US-dollar skulder till bilaterala kreditgivare som inte är medlemmar av Parisklubben och till handelskreditgivare samt kortfristiga skulder.

Denna synnerligen stora ackumulering av icke betalda, förfallna skulder utgjorde länge det främsta hindret för de internationella finansiella instituten att återuppta sin verksamhet inför den dramatiska försämringen av landets socioekonomiska indikatorer och grundläggande infrastruktur.

Det är endast tack vare en betydande insats från den kongolesiska regeringens och dess fordringshavares sida som detta hinder har kunnat övervinnas.

Multilaterala fordringshavare

- Icke betalda, förfallna skulder till **Internationella valutafonden (IMF)** till ett belopp av 503 miljoner US-dollar kunde den 12 juni 2002 regleras tack vare ett överbryggningslån från Frankrike, Belgien, Sverige och Sydafrika.

- Icke betalda, förfallna skulder till **Världsbanken** kunde den 3 juli 2002 regleras tack vare ett överbryggningslån från Frankrike och Belgien.

- **Afrikanska utvecklingsbanksgruppen,** som har icke betalda, förfallna fordringar på totalt 778,5 miljoner US-dollar och som i avsaknad av medel inte kunnat erbjuda överbryggningslån, har i stället arbetat fram en lösning omfattande både betalning och skuldomläggning,med hjälp av bidrag från andra finansiärer. Världsbanken hade tidigare använt denna metod i Bosnien och Hercegovina 1996. Finansiärerna ombads att omedelbart å Demokratiska republiken Kongos vägnar betala 40 miljoner US-dollar för en fullständig reglering av icke betalda, förfallna skulder till Afrikanska utvecklingsfonden och 76 miljoner US-dollar för räntebetalningar till Afrikanska utvecklingsbanken.

Tack vare att skulderna till Bretton Woods-institutionerna reglerats kunde IMF den 12 juni 2002 godkänna ett treårigt program på 750 miljoner US-dollar inom ramen för stödet till fattigdomsbekämpning och tillväxt. Samma dag godkände Världsbanken en **Economic Recovery Credit** (kredit för ekonomisk återhämtning) på 450 miljoner US-dollar för att stödja regeringens ansträngningar att genomföra programmet för ekonomiska och strukturella reformer.

Fordringshavarna i **Parisklubben** ingick den 13 september 2002, sedan ett arrangemang tillsammans med Bretton Wood-institutionerna godkänts, ett avtal med Demokratiska republiken Kongos regering om en omläggning av landets offentliga utlandsskuld. Avtalet rör omkring 8 980 miljoner US-dollar, varav ca 16 % avser lån som beviljats inom ramen för det offentliga utvecklingsbiståndet. Av detta belopp avser 8 490 miljoner US-dollar icke utestående förfallna betalningar per den 30 juni 2002 av amorteringar, ränta och dröjsmålsränta, och 490 miljoner US-dollar amorteringar och ränta som förfaller till betalning mellan den 1 juli 2002 och den 30 juni 2005. Avtalet har ingåtts på de s.k. Neapelvillkoren, vilket innebär att lån inom ramen för det offentliga utvecklingsbiståndet som beviljats ”pre cut-off date” (före ”brytpunkten”) skall återbetalas på 40 år, varav 16 amorteringsfria med en räntesats som är minst lika förmånlig som förmånsräntesatsen för dessa lån. Återbetalningsplanen för handelskrediter som beviljats före brytpunkten skall läggas upp på ett sådant sätt, med beaktande av de arrangemang som Parisklubben redan genomfört, att en skuldminskning med 67 % uppnås. För återstående skuldbelopp skall en omläggning ske, innebärande att lånen skall återbetalas under en period på 23 år, varav 6 amorteringsfria med marknadsränta. Genom dessa åtgärder avskriver fordringshavarna i Parisklubben direkt omkring 4 640 miljoner US-dollar av Demokratiska republiken Kongos utlandsskuld. Det belopp som skulle betalas i skuldtjänst till dessa fordringshavare mellan den 30 juni 2002 och den 30 juni 2005 minskar genom dessa åtgärder från 9 090 miljoner till 380 miljoner US-dollar. Det sistnämnda beloppet avser dels en del av räntan på de belopp som omfattas av skuldomläggningen, dels skuldtjänsten från och med 2003 på lån som beviljats ”post cut-off date” (efter ”brytpunkten”).

Tack vare regleringen av de icke betalda förfallna skulderna har de internationella finansiella instituten kunnat återuppta sitt stöd till Demokratiska republiken Kongo och landet ånyo prövats för ett snabbt tillträde till initiativet för djupt skuldsatta fattiga länder (HIPC-initiativet), något som planeras ske i slutet av april månad. Ett snabbt tillträde till HIPC-initiativet är ett väsentligt led i det internationella samfundets strategi för att lätta den börda som tynger den kongolesiska ekonomin och möjliggöra att nästa steg inleds när det gäller landets ekonomiska återhämtning och förbättring av det kongolesiska folkets levnadsvillkor.

2. Gemenskapens reaktion på skuldlättnadsinitiativet

På medlemsstaternas uttryckliga begäran har kommissionen redan förbundit sig att delta i de internationella bemödandena att finna en lösning beträffande icke betalda, förfallna skulder när det gäller Afrikanska utvecklingsbanken. Kommissionen har sålunda bidragit med totalt 40 miljoner av de 76 miljoner euro som begärts i omedelbar betalning inom ramen för det arrangemang som banken föreslagit.

När det gäller Demokratiska republiken Kongos skuld till Europeiska gemenskapen hade landet per den 31 december 2002 samlade betalningseftersläpningar på 124,2 miljoner euro, varav 24,3 miljoner euro avsåg sedvanlig utlåning och 99,9 miljoner euro särskild utlåning. Genom simulering beräknas dessa belopp komma att uppgå till 26,7 miljoner euro respektive 109,3 miljoner euro per den 31 december 2003. Beloppens fördelning efter land och Europeisk utvecklingsfond per den 30 juni 2003 sammanfattas i följande tabell:

Demokratiska republiken Kongo: Icke betalda, förfallna skulder per den 30 juni 2003 (särskilda lån)						
Fördelning efter medlemsstat (uppskattning)						
	Yaoundé 1	**Yaoundé 2**	**Lomé 1**	**Lomé 2**	**Lomé 3**	**Totalt (euro)**
Tyskland	2 248 267,24	3 991 965,71	2 357 703,97	20 921 111,26	484 053,96	30 003 102,14
Frankrike	2 248 267,24	3 991 965,71	2 35703,97	18 927 910,83	437 937,07	27 963 784,82
Italien	912 089,46	1 878 642,89	1 090 267,73	8 497 328,14	233 754,67	12 612 082,89
Belgien	629 142,00	1 069 899,76	567 847,78	4 361 062,59	73 544,30	6 701 496,43
Nederlän-derna	601 845,89	1 069 899,76	722 302,37	5 470 061,33	104 855,24	7 968 964,59
Luxem-burg	17 975,49	32 494,14	18 171,13	149 864,69	3 467,44	221 972,89
Förenade kungariket			1 699 000,55	13 307 984,81	307 908,25	15 314 893,61
Irland			54 513,39	442 100,85	10 228,93	506 843,17
Danmark			218 053,55	1 850 828,97	38 592,55	2 107 475,07
Grekland				1 004 093,45	23 041,11	1 027 134,56
Spanien					123 787,44	123 787,44
Portugal					16 383,63	16 383,63
Totalt	6 657 587,32	12 034 867,97	9 085 564,44	74 932 346,92	1 857 554,59	104 567 921,24

I likhet med vad som gäller avseende övriga fordringshavare måste de icke betalda förfallna skulder som Demokratiska republiken Kongo samlat på sig gentemot Europeiska gemenskapen - och som avser såväl direktlån från Europeiska investeringsbanken (EIB) och lån som förvaltas av EIB för kommissionens räkning (riskkapitallån) som lån som indrivs av EIB för kommissionen räkning (särskilda lån) - behandlas på lämpligt sätt och bli föremål för ett avtal mellan de nationella myndigheterna, EIB och kommissionen. Landet kommer annars inte att ha uppfyllt villkoren för att nå beslutspunkten.

Beträffande de lån som beviljats från EIB:s egna medel har banken redan åberopat medlemsstaternas garanti och utverkat deras godkännande av att banken avbryter indrivningen av sina fordringar fram till och med den 31 december 2003. Fram till dess torde en mer långsiktig lösning ha utarbetats.

Avseende de lån som beviljats med medel från Europeiska utvecklingsfonden (EUF) har kommissionen, som är angelägen om att vidmakthålla gemenskapens ställning som främsta multilaterala kreditgivare, inte bedömt det lämpligt att föreslå en direkt avskrivning av ackumulerade, icke betalda, förfallna skulder eller en eventuell omläggning av dessa.

Förhandlingar har därför förts med den kongolesiska regeringen, som gått med på att utnyttja finansieringsram A av anslaget från den nionde Europeiska utvecklingsfonden för att reglera, på dagen för beslutspunkten icke betalda, förfallna skulder till Europeiska gemenskapen som hänför sig till särskilda lån och riskkapital. Denna transaktion kommer att gottskrivas som bidrag från gemenskapen till HIPC-initiativet.

3. Återuppbyggnadsbehoven och nödvändigheten av en framgångsrik övergång till demokrati

Vid den rådgivande gruppens möte i Paris i december 2002 lade Världsbanken fram en plan för givarna med en första sammanställning av finansieringsbehovet för ett program för akut hjälp till återanpassning och återuppbyggnad av landet.

Programmet belöper sig till 1 741 miljoner US-dollar och omfattar endast det område som står under regeringens kontroll. Det berör alltså inte mer än en tredjedel av landets territorium. Programmet har som mål att söka åtgärda de omedelbara problemen inom jordbruk och livsmedelsförsörjning, upprustning och återuppbyggnad av grundläggande infrastruktur, sociala tjänster samt kapacitetsuppbyggnad. Den rådgivande gruppen kunde konstatera att

endast 75 % av de redovisade behoven täcktes av de bidrag som olika givare ställt i utsikt för perioden 2002–2005.

Tack vare en försiktig finansförvaltning har regeringen i Kinshasa kunnat skapa ett visst primärt överskott 2002, men det är osannolikt att detta skall kunna upprätthållas när budgeten, som hittills varit stramt hållen, måste täcka nya behov som uppstår när den offentliga verksamheten utsträcks till att omfatta landets samlade territorium. Landets ekonomi är svag och utarmad efter alla krigsåren och kommer inte att kunna ge en skattebas som är tillräcklig för finansieringen av nya behov under de kommande åren En uppskattning från Världsbanken av vilka skatteintäkter som regeringen skulle kunna uppbringa tyder på att dessa skulle kunna komma att uppgå till endast 900 miljoner US-dollar 2005. Detta belopp är visserligen 2,7 gånger högre än 2001, men samtidigt kommer under samma period de offentliga utgifterna för att täcka nya behov att ha ökat i samma mån.

Uppskattningen innefattar dessutom varken kostnaderna för en omfattande reform av den kongolesiska offentliga förvaltningen eller de sociala kostnaderna för en omstrukturering av de statliga företagen. Enligt en första uppskattning skulle kostnaderna bara för den sociala trygghetsplanen för offentliganställda tjänstemän kunna komma att uppgå till omkring 160 miljoner US-dollar.

Vad den politiska utvecklingen beträffar kommer tillsättandet av en övergångsregering i Kinshasa, i enlighet med överenskommelserna från den interkongolesiska dialogen i Pretoria den 6 mars 2003, att leda till att arbetet med att organisera val sätter i gång. Val skall hållas inom hela territoriet inom, enligt avtalet, högst 36 månader. Dessa val är slutpunkten i den övergång som skall leda till en lagenligt tillsatt regering och en legitimisering av dess institutioner. Detta steg ses som avgörande för rättsstatens återupprättande och för befästandet av fred och stabilitet i landet och i området kring de stora sjöarna i allmänhet. På den europeiska sidan framhölls denna princip på nytt den 27 januari 2003 av rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser), som öppet förbundit sig att medverka vid övergången till fria och öppna val inom de frister som anges i Pretoria-avtalet.

Kostnaderna för valet 1996 har av FN uppskattats till (lågt räknat) 225 miljoner US-dollar. Det har inte gjorts några nya kostnadsuppskattningar, men med tanke på krigets verkningar kan kostnaderna för att genomföra ett val inte ha annat än ökat.

4. Kommissionens tillgängliga resurser för att kunna stödja återuppbyggnaden och övergången till demokrati

Det bilaterala samarbetet mellan gemenskapen och Demokratiska republiken Kongo var avbrutet från 1992 fram till januari 2002, då ett vägledande nationellt program omfattande 120 miljoner euro undertecknades. I detta belopp ingick icke utnyttjade medel från 6:e EUF och 7:e EUF och dessutom en till 25,7 miljoner euro minskad tilldelning från 8:e EUF.

Under den tid som samarbetet var avbrutet anmäldes aldrig den tilldelning från 8:e EUF som ursprungligen förutsågs för Demokratiska republiken Kongo, ca 180-200 miljoner euro, formellt till landet. På grund av att nya behov aktualiserats på andra områden, särskilt inom ramen för HIPC-initiativet, har detta belopp stegvis minskat till 25,7 miljoner euro. Landet kom under denna period inte i fråga för programplanerat bistånd och hade heller inte tillgång till Stabexmedel eller Sysminmedel eller till strukturanpassningsstöd.

Med hänsyn till det minskade anslaget och avsaknaden av resultatindikatorer har man räknat fram en tilldelning från 9:e EUF som, vad gäller programplanerat bistånd (171 miljoner euro

inom finansieringsram A), nominellt uppgår till samma belopp som tilldelningen från 7:e EUF.

Hittills har det gjorts åtaganden i fråga om 85 % av det nationella vägledande program som undertecknades i januari 2002. Åtagandena gäller programmet för akut hjälp till återanpassning och återuppbyggnad av landet. För resterande 15 procent beräknas åtaganden komma att ingås under tredje kvartalet 2003.

Avtalet med de kongolesiska myndigheterna om utnyttjande av **105 miljoner euro** från finansieringsram A i det nationella vägledande programmet inom ramen för 9:e EUF för att reglera icke betalda, förfallna skulder till gemenskapen kommer att drastiskt minska kommissionens möjligheter att tillgodose politiska behov i samband med landets övergångsprocess. Det rör sig om behov vars betydelse utrikesministrarna understrukit, särskilt behovet av stöd till organiserandet av val, till demobiliseringen av armén och till reformen av den offentliga förvaltningen.

Inom ramen för 9:e EUF finns inga möjligheter att höja finansieringsram A före den översyn som skall göras efter halva tiden och som kommer att avse samtliga AVS-stater. Översynen beräknas ske mellan slutet av 2004 och halvårsskiftet 2005. Fram till dess är det alltså inte möjligt att fastställa vägledande belopp för de prioriterade åtgärder som anges ovan.

I artikel 7.1 i det interna avtalet rörande 9:e EUF finns bestämmelser om hur betalningar till Europeiska investeringsbanken avseende särskilda lån som beviljats AVS-staterna och inkomster från riskkapitaltransaktioner som gjorts inom ramen för tidigare fonder skall användas. Enligt denna artikel skall medlemsstaterna återfå dessa medel, såvida rådet inte **på förslag av kommissionen** enhälligt beslutar att medlen skall avsättas till en reserv eller **för andra ändamål**.

Därför är avsikten att lägga ett förslag om att **de betalningar som görs för att reglera icke betalda, förfallna skulder** till gemenskapen inte skall återgå till medlemsstaterna utan **förvaltas** av kommissionen och **användas för att finansiera transaktioner till förmån för Demokratiska republiken Kongo i enlighet med rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) riktlinjer.**

5. Mycket begränsad moralisk risk eller ”smittorisk”

Allmänt sett är den moraliska risken eller ”smittorisken” begränsad, med hänsyn till att åtgärden planeras äga rum inom en multilateral ram – HIPC-initiativet – och med tanke på Demokratiska republiken Kongos särskilda ansträngningar för att nå beslutspunkten och de konkreta åtaganden som landet gjort i det syftet.

Den begränsade moraliska risken beror emellertid också på 1) att det inte finns något automatiskt samband mellan Demokratiska republiken Kongos betalning av icke betalda, förfallna skulder med medel från tilldelningen från 9:e EUF, å ena sidan, och återföringen av de återbetalade medlen, å andra sidan, och 2) att åtgärden, enligt det interna avtgalet, inte kan inledas förrän rådet enhälligt beslutat i frågan på förslag av kommissionen.

Kommissionen har vidare framhållit att den föreslagna åtgärden att återföra medel är en engångsföreteelse och ett undantag från det normala sättet att hantera återbetalningar av de särskilda lånen liksom intäkterna från riskkapitaltransaktioner som gjorts i AVS-staterna med medel från Europeiska utvecklingsfonden.

Undantaget motiveras av följande skäl: 1) Demokratiska republiken Kongo är ett HIPC-land, det uppfyller de multilateralt fastställda villkoren inom HIPC-initiativet och det befinner sig nära den beslutspunkt vid vilken landet kommer att vara berättigat till interimistisk skuldlättnad. 2) Landet har genomlevt en konflikt som fört med sig att stora fysiska värden gått förlorade. 3) Landet tilldelades inom ramen för 8:e EUF endast ett reducerat anslag på 26 miljoner euro. 4) Rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) har uttryckt sin beredvillighet att stödja övergångsprocessen.

Slusats

Av de skäl som redovisas ovan föreslår kommissionen att rådet antar det bifogade beslutet.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om användning för samarbetsåtgärder i Demokratiska republiken Kongo av betalningar från Demokratiska republiken Kongo avseende särskilda lån liksom av avkastning på och intäkter från riskkapitaltransaktioner som gjorts i Demokratiska republiken Kongo med medel från den andra, tredje, fjärde, femte och sjätte Europeiska utvecklingsfonden

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000[1],

med beaktande av det interna avtalet av den 12 september 2000 mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, rörande finansiering och förvaltning av gemenskapens bistånd inom ramen för finansprotokollet till partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou (Benin) den 23 juni 2000, och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av EG-fördraget är tillämplig[2], särskilt artikel 7.1 i det interna avtalet,

med beaktande av kommissionens förslag, vilket upprättats i samförstånd med Europeiska investeringsbanken, och

av följande skäl:

(1) I sina slutsatser rörande Demokratiska republiken Kongo från mötet i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 27 januari 2003 säger rådet sig vara berett att medverka vid övergången till fria och öppna val inom de frister som föreskrivs i Pretoria-avtalet och upprepar sin beredvillighet att så snart landets institutioner upprättats stödja övergången genom Europeiska unionens och dess medlemsstaters projekt för bland annat hjälp till befolkningen, förstärkning av statens strukturer, landets ekonomiska återuppbyggnad och projekten för avväpning, demobilisering, återsändande, återflyttning och återanpassning av väpnade grupper (DDRRR).

(2) Demokratiska republiken Kongos tilldelning från den åttonde Europeiska utvecklingsfonden har minskat till 25,7 miljoner euro.

---

[1] EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.
[2] EGT L 317, 15.12.2000, s. 355.

(3) Medelstilldelningen till Demokratiska republiken Kongo från den nionde Europeiska utvecklingsfonden är inte tillräcklig för att gemenskapen skall kunna finansiera de åtaganden som gjorts av rådet i Europeiska unionens namn.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen skall ges ett kompletterande anslag i form av ett bidrag motsvarande 105 miljoner euro som skall användas för åtgärder i Demokratiska republiken Kongo i syfte att säkerställa landets övergång till demokrati och fria och öppna val, förstärka statens strukturer samt bidra till landets återuppbyggnad och upprättandet av ett program för demobilisering och återintegrering i samhället av dem som tidigare deltagit i stridigheterna.

Artikel 2

Beloppet för det kompletterande anslaget enligt artikel 1 skall utgöra ett högsta belopp.

Artikel 3

Det kompletterande anslaget enligt artikel 1 skall finansieras från Demokratiska republiken Kongos skuldtjänstbetalningar till Europeiska investeringsbanken avseende riskkapitaltransaktioner och särskilda lån inom ramen för den första[3] och den andra[4] Yaoundékonventionem och den första[5], den andra[6] och den tredje[7] Lomékonventionen

Artikel 4

Medlemsstaterna skall bemyndiga Europeiska investeringsbanken att direkt på ett konto som öppnats i kommissionens namn inbetala de belopp som erhållits från Demokratiska republiken Kongo, efter avdrag av de avgifter som skall betalas till banken för denna typ av transaktioner. Räntan på de belopp som inbetalats till kontot skall kapitaliseras. Efter utgången av en period på fyra år räknat från den dag då kontot öppnades skall detta avslutas och tillgodohavandet överföras till Europeiska investeringsbanken, som i sin tur skall överföra det till medlemsstaterna.

---

3 Första Yaoundékonventionen mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de associerade länderna i Afrika och Madagaskar, å andra sidan, 1963.

4 Andra Yaoundékonventionen mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de associerade länderna i Afrika och Madagaskar, å andra sidan, 1969 (*EGT L 282, 28.12.1970*).

5 Första Lomékonventionen mellan Europeiska gemenskapen och staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), 1975, (*EGT L 25, 30.1.1976*).

6 Andra Lomékonventionen mellan Europeiska gemenskapen och staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), 1980, (*EGT L 347, 22.12.1980*).

7 Tredje Lomékonventionen mellan Europeiska gemenskapen och staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), 1985, (*EGT L 86, 31.3.1986*).

Artikel 5

Ett belopp motsvarande högst 5 % av det kompletterande anslaget får användas för att täcka de administrativa kostnaderna för kommissionens förvaltning av anslaget, efter avdrag av de avgifter som skall betalas till banken för denna typ av transaktioner.

Artikel 6

Kommissionen skall förvalta de medel som anslås till Demokratiska republiken Kongo från det kompletterande anslaget enligt systemet med central förvaltning, i enlighet med artikel 14 i budgetförordningen för den nionde Europeiska utvecklingsfonden.

Artikel 7

Besluten om finansiering från det kompletterande anslag som avses i detta beslut skall fattas i enlighet med förfarandena i artiklarna 24–27 i det interna avtalet rörande finansiering och förvaltning av gemenskapens bistånd.

Artikel 8

Kommissionen skall ha rätt att efter samråd med EUF-kommittén, som skall avge sitt yttrande i enlighet med artikel 27 i det interna avtalet, godkänna fördelningen av det kompletterande anslag som avses i artikel 1 på olika åtgärdsområden.

Kommissionen skall också ha rätt godkänna en ändrad fördelning, utan att först inhämta EUF-kommitténs yttrande, förutsatt att ändringarna inte överstiger 20 % av det totala kompletterande anslaget.

Artikel 9

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs. Det skall tillämpas under giltighetstiden för det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, rörande finansiering och förvaltning av gemenskapens bistånd.

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande